

er en Selvfølge, at der maa foreligge vægtige Grunde, før der fra Myndighedernes Side kan skrives ind. Men det forekommer mig, at dette Tidspunkt nu maa siges at være kommet. Elevantallet er stadig dalende, Eksamensresultaterne er ringe, og Forholdene paa Skolen synes at antage ret mærkelige Former. Det maa af økonomiske Grunde anses for paakrævet, at der sker en Ændring, og der bør for Elevernes Skyld snarest muligt foretages en Forandring, da det for Tiden ikke er nogen anbefaling at have faaet sin Uddannelse paa Skaarup Seminarium. Jeg ser ikke rettere, end at Seminariet snarest bør have en anden Leder eller ogsaa bør det lukkes. Dette sidste vilde jeg dog i høj Grad beklage, da det er det eneste Statsseminarium, der i Øjeblikket findes paa Fyn.

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om ikke at komme dybere ind paa disse rent personlige Spørgsmaal.

Carlsen-Skiødt: Mellem de 79 Forfattere, som findes opført paa Finansloven til Understøttelse af Statskassen, findes 2, hvis Bøger jeg gerne vil omtale. Den ene er Fru Thit Jensen Fenger, der bl. a. har skrevet en Bog med Titelen „Den erotiske Hamster“. Gennem Anmeldelser i forskellige Blade er jeg blevet opmærksom paa, at Bogen var af meget tvivlsom Værd og meget udfordrende, og ved selv at gennemlæse den er jeg kommet til samme Resultat. Bogen er litterært set et meget ringe Produkt uden nogen Værdi. Ikke en eneste stor eller ren Tanke kommer til Orde i den. Den er fra Begyndelsen til Slutningen fyldt med lumre, slibrige Sovekammerhistorier. Hele dens Tendens synes at være lagt an paa at forherlige det urene, pjaltede og umoralske i vort Folk. Det er en Bog, som mange af os vilde skamme sig ved at have liggende fremme paa Bordet i vor Dagligstue, og det er en Bog, som en god Fader og Moder aldrig vil give sine unge Sønner eller Døtre som Gave, da den vil tilsmudse de unges Sjæleliv og forplumre deres Begreber om sjælelig Renhed. Det er en Bog, der kun kan gøre Fortræd. En anden Forfatter, hvis Bøger har et lignende Indhold, er Harald Bergstedt. Hans Bøger „Alexandersen“, „Jørgensfesten“ og andre er om muligt endnu mere kyniske og umoralske. Man undres over, at nogen kan bekvemme sig til at skrive Bøger af den Støbning. Dertil kommer, at Indholdet af Harald Bergstedts Bøger mange Steder grænser til Gudsbespøttelse. Det var vel ikke helt usandsynligt, at

han kunde domfældes for Blasfemi. De her nævnte Bøger maa betegnes som slibrig Kønslitteratur og ikke andet; de begynder i en Sump og ender i et Morads. Det kunde være fristende for at bevise disse mine Meninger at fremføre Citater af de her nævnte Bøger, men da disse Citater vilde være af en saadan Art, at de vanskeligt kan gengives offentligt, skal jeg foreløbig holde dem tilbage, idet jeg ogsaa gaar ud fra, at de fleste af dette Tings ærede Medlemmer gennem Bladenes Anmeldelser har i alt Fald noget Kendskab til de to nævnte Forfatteres Bøger. Fru Thit Jensen og Harald Bergstedt bør ikke have deres Plads imellem de Forfattere, hvis Bøger skønnes at være af en saadan Værdi, at de fortjener at udkomme med Støtte fra Staten, og jeg tillader mig derfor at henstille, at disse to Forfatteres Navne fjernes fra Listen. De bør ikke findes ved Siden af Forfattere som Zakarias Nielsen, Børge Janssen og flere. Det kan vel neppe forhindres, at Bøger af lignende Indhold som „Den erotiske Hamster“, „Jørgensfesten“ og flere andre kommer frem. Der vil altid være dem, som vil skrive saadanne, og en Forlægger vil som Regel ogsaa kunne findes. Men Statens Støtte bør kun ydes til de Forfattere, hvis Værker gaar ud paa at fremelske det gode, rene og sædelige i vort Folkesamfund. Staten yder Hjælp til Folkeskole, Højskole og Kirkens Arbejde, og den kan derfor selvsagt ikke støtte det, der nedbryder, hvad disse Institutioner bygger op. For et Folks aandelige Sundhed, og for Bevarelsen af de sædelige og moralske Værdier, som et Folk ikke kan undvære uden at gaa til Grunde, men, er jeg, at det sjette Bud ikke er af ringere Betydning end det syvende.

Jeg ønsker i denne Forbindelse at omtale nogle Begivenheder fra den sidste Tid, som har været medbestemmende til disse mine Udtalelser. Først vil jeg gerne nævne Kadetskolen. De, som enten gennem Aviserne eller af den udsendte Redegørelse om Forholdene paa den nævnte Skole har faaet et Indblik i dennes indre Forhold, er sikkert blevet ikke saa lidt forfærdede over, at slig Raahed overhovedet kunde finde Sted. Men endnu mere forundret maa man blive ved at erfare, hvor liden Forstaaelse af Sagen Skolen selv synes at have. Efter at den højtærede Forsvarsminister nu har grebet ind i denne Sag, vil dette Forhold forhaabentlig ikke gentage sig, men det nævnte Tilfælde synes jeg alligevel er et stærkt Vidnesbyrd om sædelige Brøst blandt vor Tids unge Mænd, og dette er jo kun et enkelt Eksempel. — For nogle Dage siden bragte Aviserne Meddelelse om, at Køben-